

РЕШЕНИЕ

№ 2252

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **2598** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба В. № 6848 от 01.04.2010г. по описа на Административен съд С.-град, подадена от А. В. Ч. от Г.Р., У.”Т.” № 8, Б.Ш., В.Г, .2 срещу заповед № 184/25.02.2010г. на П. на Д. А. „А.” (ДА „А.“), с която на основание чл. 106, ал. 1, т.2 от ЗДСл. е прекратено служебното й правоотношение на длъжността „директор“ с ранг I младши на Териториален държавен архив – Р., в Главна дирекция „Управление на архивните дейности“ при ДА „А.“.

Жалбоподателката чрез процесуалния си представител адвокат Мянкова счита обжалваната заповед за незаконосъобразна. Излага подробни мотиви в жалбата и в писмена защита за: 1.Противоречие с материалния закон – длъжностното разписание, основание на заповедта счита, че е издадено на невлязъл в сила устройствен правилник, в сила на 06.03.2010г., поради което заповедта се явявала издадена преди влизане в сила на новия устройствен правилник на Агенцията и съответното разписание на длъжностите. Освен това жалбоподателката намира, че не е налице изискването за реално съкращение, тъй като длъжността „директор“ се преименува в „началник отдел“ със същите функции, видно от сравнението на длъжностните характеристики и заключението на вещото лице. Сочи, че е налице преобразуване, предвидено от законодателя в §15 от ПЗР на ЗИДЗНАФ, а не съкращение в щата. В по голямата си част директорите на териториалните А. са назначени като началници на съответните отдели. 2. Позовава се и на процесулни нарушения – несъобщаване на заповедта по

чл.61, ал.2 от АПК. Не били посочени в заповедта придобитият ранг и дължимите обезщетения в нарушение на изискванията на чл.108 от ЗДСл, не било посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. В заключение прави искане за отмяна на заповедта и присъждане на направените разноски.

Ответникът Председателят на ДА „А.“ чрез процесуалния си представител юрисконсулт Я, изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана и иска да бъде отхвърлена.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложената по делото заповед № 98/10.04.2007г. на П. на ДА „А.“ жалбоподателката А. В. Ч. е била назначена за държавен служител на длъжността „директор“ на териториална дирекция „Държавен архив“ в Г.Р. в Главна дирекция „Управление на Държавния архивен фонд“ в Главно управление на архивите при МС с ранг I младши. Със заповед № 178/10.04.2008г. е назначена на длъжността със срок постоянен.

На жалбоподателката са връчени длъжностни характеристики за длъжността „директор“ на териториална дирекция „Държавен архив“ в Г.Р., последно актуалната е утвърдена на 12.11.2008г., връчена на 14.11.2008г. Това е и последната длъжност, която не се спори, че жалбоподателката е заемала към момента на прекратяване на служебното ѝ правоотношение.

Съгласно чл.14 от Закона за националния архивен фонд (ЗНАФ) структурата на ДА „А.“ се определя с устройствен правилник, приет от Министерския съвет. Съгласно постановление № 147/27.06.2008г. в Приложението към чл.12, ал.3 от Устройствовия правилник на ДА „А.“ (обн. ДВ бр.84 от 2007г., отм.) общата численост на административните звена в ДА „А.“, считано от 30.06.2008г. е 451 щатни бройки, от които Териториални държавни А. и дирекция „С държавен архив“ е 254 щатни бройки. Същите съгласно чл.12, ал.,1 от отменения устройствен правилник са разпределени в 276 дирекции териториални държавни А. с предвидени 27 щатни бройки за длъжността „директор“ (в това число дирекция С държавен архив с 1 щатна бройка „директор“).

От представеното по делото длъжностното разписание на ДА „А.“, утвърдено със Заповед № 2 от 04.01.2010г. на П. на Агенцията, в сила от 01.01.2010г., числеността на персонала в териториалните държавни А. е 210 щатни бройки, от които „директор“ 26 бройки (л.53). Видно от поименното разписание от 01.01.2010г. (л.57) числеността на Дирекция „Териториален държавен архив“ Р. е 10 щатни бройки, от които 1 щатна бройка за длъжността „директор“, заемана от жалбоподателката.

Със Закона за изменение на Закона за Националния архивен фонд (ЗИЗНАФ, обн. ДВ, бр. 103/2009 г., обявен за противоконституционен с решение № 8 от 2010 г. по конст. дело № 2 от 2010г., обнародвано в ДВ бр. 43 от 08.06.2010г.) са предвидени структурни промени в ДА „А.“, като една от тях е преобразуване на 27 териториални държавни А. в 6 регионални дирекции, всяка с отдели „Териториален архив“. Разпоредбите на §15 от ЗИЗНАФ предвиждат, че правоотношенията на служителите на териториалните държавни А. се уреждат съгласно чл. 123 от Кодекса на труда, чл. 87а от Закона за държавния служител и в съответствие с определените с Устройствовия правилник на Д. А. „А.“ структура и числен състав. Съдът при правоприлагането и преценката за приложимия материален закон се съобрази както с правилото

На основание чл.14 от ЗНАФ и горните структурни промени с постановление № 9/28.01.2010г. на Министерски съвет е приет нов Устройствовия правилник на ДА „А.“.

ПМС №9/28.01.2010г. и приетият с него устройствен правилник са обнародвани в ДВ бр.10 от 05.02.2010г. и съгласно § 3 от заключителните разпоредби на постановлението то влиза в сила един месец след обнародването му в ДВ, тоест в сила е от 06.03.2010г. Новата структура на специализираната администрация на Агенцията в 6 регионални дирекции „А.“ с 27 държавни А. в областните центрове – отдели е определена в чл.22, а числеността на ДА „А.“ е определена в Приложение към чл. 5, ал. 2 от така действащия Устройствовен правилник на Агенцията и е общо 397 щатни бройки, като числеността на 6-те регионални дирекции е 188 щатни бройки, а на началник отделите „Териториален архив“ – 27 щатни бройки. При съпоставка на общата численост по стария и новия устройствени правилници на Агенцията се наблюдава намаление на общата численост – от 451 на 397 щатни бройки и съответствие между бройките за длъжността „директор“ на закритите 27 дирекции Териториални държавни А. (в това число С държавен архив) и за длъжността „началник отдел“ на отдели „териториален архив“ – 27 щатни бройки.

Със заповед № 45/09.02.2010г. на П. на ДА „А.“ са закрити Дирекциите Софийски Държавен архив и териториалните държавни А., в това число Териториален държавен архив – Р.. Разкрити са 6 регионални дирекции „А.“, като във всяка от тях са създадени отдели „Териториален архив“, съвпадащи по брой и териториален обхват с бившите дирекции „Териториален държавен архив“. Отдел „Териториален архив“ Р. е създаден като структурно звено в РД „А.“ със седалище Велико Търново, като общата численост на персонала на РД (включваща отдели „Териториален архив“ В.Търново, Габрово, Р., Разград, С) е 31 бр. специализирана администрация и 2 броя обща администрация.

В съответствие с изменението на числеността на ДА „А.“ с новия Устройствовен правилник (ДВ бр.10 от 05.02.2010г., в сила от 06.03.2010г.) със Заповед № 181 от 17.02.2010г. (л.85) председателят на ДА „А.“ е утвърдил разписание на длъжностите на ДА „А.“ в сила от 05.03.2010г., с което се намалява общата численост на персонала в Агенцията в сравнение с предходното разписание от 04.01.2010г. – от 451 на 397 щатни бройки. Видно от длъжностното разписание на Д. А. „А.“ в сила от 05.03.2010г. общата численост на териториалните държавни А. (РД и отдели „Териториален архив“) е 204 щатни бройки, от които са предвидени 6 щатни бройки за длъжността „директор“ на РД „А.“ и 27 щатни бройки за длъжността „началник отдел“ на 27 те отдела „Териториален архив“. Видно от длъжностното и от поименното разписание към него от 05.03.2010г. числеността на отдел „Териториален държавен архив“ Р. при РД „А.“ – В Т е 7 щатни бройки, от които 1 щатна бройка за длъжността „началник отдел“, незаета.

От приложението по делото циркулярни писма, заповеди, предложения, списъци, се установява, че за привеждане в изпълнение на новите структурни промени, преди влизане в сила на новото длъжностно разписание на Агенцията от 05.03.2010г. са разпоредени и предприети съответните подготвителни съкращения действия в това число и утвърждаване на поименно разписание на длъжностите в ДА „А.“ – Заповед № 188/26.02.2010г.

На 17.02.2010г. на жалбоподателката е връчено предизвестие № 169 за прекратяване на служебното ѝ правоотношение поради съкращение на длъжността, считано от 05.03.2010г., като срокът на предизвестие се сочи, че започнал да тече, считано от 18.02.2010г. На същата дата е връчена и оспорената заповед № 184/25.02.2010г. в хипотеза на неспазено предизвестие. Със заповедта на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., отправеното предизвестие във връзка със Закона за изменение на Закона за

националния архивен фонд (обн. ДВ, бр.10/2010) и утвърденото разписание на длъжностите от 05.03.2010г., е прекратено служебното правоотношение с А. В. Ч. на длъжност „директор“ с ранг I младши на Териториален държавен архив – Р., в Главна дирекция „Управление на архивните дейности“ при ДАА, считано от 05.03.2010г. Определени са обезщетения: за неизползван платен годишен отпуск, за неспазен срок на предизвестие и полагащото се за представително облекло пропорционално на отработеното време.

По делото са приети като доказателства длъжностни характеристики за длъжността, заемана от жалбоподателката до процесната заповед – „директор“, утвърдена на 10.12.2007г. и връчена на жалбоподателката на 28.01.2008г. и длъжностна характеристика за длъжността „началник отдел“ Териториален архив- Р. на РД „А.“ - Р. на ДА „А.“, утвърдена на 10.04.2010г.

Установява се от представената диплома серия МА № 003841 от ВФСИ „Д.А.Ц“ - С и приложението ѝ, че жалбоподателката има завършено висше образование, специалност финанси и кредит, степен магистър.

Прието е неоспорено от страните заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, изготвено от Д. В., специалност икономика и организация на труда. В същото са направени следните констатации: 1.) Прехвърляне на функциите и задълженията от длъжността „директор“ на Териториален държавен архив – Р. на длъжността „началник отдел“ на Териториален архив – Р., идентичност между двете длъжности, като разликата произтича от мястото на структурната единица. Ръководните функции на длъжността са адаптирани за длъжността „началник отдел“ 2) Жалбоподателката има образователен ценз и квалификация по високи от изискваните за заемане на длъжността „началник отдел“ на Териториален архив – Р. и отговаря на изискванията за заемането ѝ; 3) Констатация, че заповедта и новото длъжностното разписание са в сила от 05.03.2010г. и се основават на устройствен правилник в сила от 06.03.2010г.; 4) От директорите на съществуващите 26 териториални държавни А. преди реструктурирането след промените 21 са преназначени на длъжност „началник отдел“ на съответните отдели „Териториален архив“, 1 е преназначен на друга длъжност, 1 незаета бройка и 3 ма са уволнени, една от които е жалбоподателката. Съдът възприема заключението на вещото лице като обективно и задълбочено и го намира за относимо в частта му на съпоставка между длъжностите и анализа на функциите им „директор“ на Териториален държавен архив – Р. и „началник отдел“ на Териториален архив – Р..

По делото са събрани и други доказателства, представляващи в цялост заверено копие от служебното досие на жалбоподателката (молби и заповеди за разрешаване на отпуск, заповеди за определяне размера на възнаграждението, формуляри за оценка, декларации, заявления и др.), както и различни заповеди и писма-кореспонденция в ДА „А.“ във връзка със структурните промени и осъществяването на съкращение, които съдът не обсъжда поради конкретната им неотносителност към съществото на правния спор, а именно извършеното съкращаване на щата в Териториална дирекция „Държавен архив“ К, в резултат на което е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката с ответника.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес от оспорването – адресата на заповедта. Оспорената заповед е връчена

на 10.03.2010г. (видно от приложената обратна разписка), а жалбата е подадена чрез органа на 19.03.2010г., тоест в рамките на 14 дневния срок от съобщаването ѝ, предвиден в чл.149, ал.1 от АПК. Отделно от това в самата заповед не се съдържа указание за обжалването ѝ, което води до автоматично удължаване на срока съгласно чл.140 от АПК. Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана по същество чрез преценка на нейната основателност.

При извършената служебна проверка за законосъобразността на заповедта, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган – Председателят на ДА „А.”, в качеството му на орган по назначаването на служителите от Агенцията, на основание чл. 9, т.10 от Устройствения ѝ правилник , действал към момента на издаването на заповедта и до 05.03.2010г. (приет с ПМС № 246 от 10.10.2007 г., обн., ДВ, бр. 84 от 19.10.2007 г., отм., бр. 10 от 5.02.2010 г., в сила от 6.03.2010 г.). Според тази разпоредба, Председателят осъществява правомощията на орган по назначаването по ЗДСл, с което е спазено изискването на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на правоотношението от органа по назначаването.

Заповедта отговаря както на общите изисквания за форма на административните актове (съдържа съществени реквизити по чл.59, ал.2, т.1, 2, 3, 4, 5 и т.8 от АПК), така и на посочените в чл. 108 от ЗДСл особени изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение – подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на Д. служба. Заповедта съдържа и фактическо основание за издаването ѝ – при съкращаване на длъжността във връзка с изменения на Закона за Националния архивен фонд (обн.ДВ, бр.103/2009г.), Приложение към чл.5, ал.2 от УП на ДА „А.” (обн. ДВ, бр.10/2010г.) и утвърденото разписание на длъжностите в сила от 05.03.2010г. Посоченото фактическо основание кореспондира с посоченото правно основание за издаване на заповедта – чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл.

От изложеното до тук следва, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и не са налице нарушения, свързани с формата на административния акт. Неоснователни са възраженията в жалбата, че заповедта не отговаряла на чл.108 от ЗДСл – непосочване на придобития ранг на Д. служба, нито размера на полагащите се обезщетения. В заповедта е посочен ранга на жалбоподателката – I младши, придобит на длъжността, на която е прекратено правоотношението ѝ. Съгласно чл.108, ал.2 от ЗДСл при прекратяване на служебното правоотношение, с изключение на случаите по чл.107, ал.1, т.1, 3 и 7 държавният служител запазва ранга си. Посочени са дължимите обезщетения (такава е разпоредбата на чл.108) и параметрите и основанията им, а конкретният им в левове размер зависи от размера на brutната заплата, определена на държавния случай, към датата на прекратяване на служебното правоотношение (чл.61, ал.2, чл.106, ал.4 от ЗДСл), а за работното облекло съответния за администрацията и длъжността размер пропорционално на отработеното време.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в производството по издаването ѝ. Съдът не споделя възраженията на жалбоподателката за нарушения на процесуалния закон. Намира, че нито съобщаването на заповедта в тридневния срок по чл.61, ал.1 от АПК, нито непосочването в заповедта пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва представляват съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Действително оспорения акт не е връчен в тридневния срок, но е връчен по-късно, и това не е препятствало жалбоподателката да упражни правото си на

защита. Да, нито в оспорения административен акт, нито в съобщение за неговото издаване, е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 от АПК, когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. Неизпълнението на задължението на административния орган да укаже пред кого и в какъв срок може да бъде обжалван издадения акт не го опорочава до степен незаконосъобразност, а е въздигнато в абсолютно основание за автоматично удължаване на сроковете за обжалването му. По този начин е обезпечено правото на защита на адресата при липса на съответния реквизит в заповедта. В случая жалбоподателката е оспорила заповедта в законоустановения срок и пред надлежния съд и правото ѝ на защита не е нарушено.

При преценка на съответствието на заповедта с материалноправните разпоредби съдът намери за основателни оплакванията в жалбата за пороци по това изискване за законосъобразност. Съображенията на съда:

Правното основание на издадената заповед е чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. – при съкращаване на длъжността. Законосъобразността на прекратяването на служебното правоотношение, извършено на това безвиновно основание се предпоставя от следните предпоставки: съкращаването на длъжността да е реално, да е извършено по съответния ред и от органа, който има право да извършва такива промени, както и да е налице към момента на прекратяване на служебното правоотношение. В разпоредбата на чл. 2 от ЗДСл. е посочено, че държавният служител, по силата на административен акт за назначаване, заема платена щатна длъжност в държавната администрация. Легалната дефиниция на понятието “длъжност в администрацията” се съдържа в чл. 2 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията. Според тази дефиниция “длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Поначало длъжността се свързва с изпълнението на конкретен вид дейност, която може да се извършва от едно или повече лица, чийто брой (щат) в рамките на нормативно предвидената обща численост на служителите се определя от органа по назначаване. По негова преценка може да се преустанови някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали броя на заетите с осъществяването на дейността лица, което се изразява в премахване на предвидените от длъжностното разписание щатни бройки. И двете проявни форми представляват съкращение на длъжността.

В настоящия случай съдът не констатира по делото нито една от двете проявни форми на съкращение на длъжността на жалбоподателката - да се преустанови някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали броя на заетите с осъществяването на дейността лица, което се изразява в премахване на предвидените от длъжностното разписание щатни бройки. Безспорно съдът намира, че е налице преобразуване, правопримство и идентичност на структурните звена дирекция Териториален държавен архив – Р. и отдел „Териториален архив” – Р. в РД „А.” – В Т, ето защо разглежда дали е налице реално съкращение на длъжността „директор” на Териториален държавен архив – Р. в отдел „Териториален архив” - Р. на

РД „А.“ - В Т съгласно разписанието на длъжностите в ДА „А.“ в сила от 05.03.2010г. спрямо това от 01.01.2010г. на Териториален държавен архив – Р.. Констатира се, че съгласно съответната структура на ДА „А.“ по устройствените правила и двете разписания и поименните разписания към тях до 05.03.2010г. са съществували 27 териториални държавни А. (организирани в една главна дирекция) и 27 щатни бройки за длъжност „директор“ на тези териториални дирекции, които са закрити и вместо тях са разкрити 6 регионални дирекции „А.“, които са им правоприменици. В 6-те регионални дирекции са създадени 27 отдела с материална и териториална компетентност, съвпадаща с тази на бившите 27 дирекции – областните градове в Б и съответно 27 щатни бройки за длъжността началник отдел „Териториален архив“. Налага се съпоставката между длъжността „директор“ на Териториален държавен архив – Р. (която е заемала жалбоподателката до прекратяване на служебното ѝ правоотношение) и началник отдел „Териториален архив“ – Р. в РД „А.“ – В Т. Същата съдът извърши въз основа на длъжностните характеристики за двете длъжности в закритото и в новоразкритото структурно звено на ДА „А.“ (л.216 и сл. – за директор л.234 и сл. – за началник) и съобрази констатациите и на вещото лице (л.358). Видно от длъжностните характеристики и устройствените правила на Агенцията се установява в общи линии съдържателна идентичност в целите, областите на дейност, вземането на решенията, уменията и компетентностите, идентично е съдържанието на характеристиките и за планиране на работата, управлението на персонала, финансовите ресурси, оборудване и други ресурси, контактите, само, че съобразено с нивото на структурната единица – дирекция, съответно отдел. В основната част има припокриване в преките задължения по длъжностните характеристики. Разликата е в задълженията по административното ръководство на дирекцията – отдела, за последния редуцирани или адаптирани спрямо мястото на звеното в Регионална дирекция и във възлагането на работа – промяна на мястото на звеното и организирането му в Регионална дирекция. В случая съдът не открива такива съществени и съдържателни разлики в системата от функции, задължения и изисквания, утвърдени с двете длъжностни характеристики за двете длъжности, които да определят, че вида дейност, която тези две длъжности обслужват на териториално ниво в ДА „А.“ е премахната. Напротив у съда се формира извод, че дейността, съставляваща съдържание на длъжността „директор“ на Териториален държавен архив в съответния областен град не е преустановена, а трансформирана по съществото си в длъжност „началник на отдел“ „Териториален архив“ – в съответния областен град, което е съответно на закриването на 27-те териториални дирекции, организирани в 1 Главна дирекция и разкриването на тяхно място на 27 отдела на териториален принцип, организирани в 6 РД. Както се видя не е налице и намаляване на заетите с изпълнението на длъжността служители - щатните бройки за двете длъжности са все 27, колкото са били и са териториалните структури на ДА А.“ по областните градове. Що се отнася до обстоятелството, че изискванията за заемане на длъжността „началник отдел“ са по ниски, то същите съвпадат с част от изискванията за „директор“, съответно не поставят нови, различни изисквания, непокрити от сравняваната „нова“ длъжност. А се установява, че жалбоподателката покрива изисквания и за двете. В заключение съдът намира, че длъжността „директор“ на дирекция Териториален държавен архив е трансформирана в длъжност „началник отдел“ на структурно звено – отдел „Териториален архив“ с идентична по съдържанието си материална и териториална компетентност и функционалност. Не е преустановен вида дейност на

администрацията, която се обслужва от тази длъжност в областния град Р. и не е намален броя на заетите с осъществяването ѝ лица. Всичко това мотивира съда при формирането на извода му за липса на коя да е проявна форма на съкращаване на длъжността на жалбоподателката.

Извън горното **не е налице и другата предпоставка за законосъобразност** на приложеното основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката – **съкращението на длъжността да е налице към момента на прекратяване на служебното правоотношение**. Не се установиха по делото фактическото и съответно правното основание, което то да изпълва, в обжалваната заповед нито към момента на нейното издаване, нито към момента, определен в нея да породи действие. Процесната заповед е издадена на 15.02.2010г. Дори и да се приеме, че същата е с отложено действие – 05.03.2010г., откогато разпорежда прекратяване на правоотношението на жалбоподателката и от която дата е утвърдено и се сочи, че е в сила ново длъжностно разписание, то нормативното основание разпореждащо тази промяна на числеността на персонала - Приложение към чл.5, ал.2 от Устройствения правилник на Д. А. „А.” (обн. ДВ бр.10/2010г.) е влязло в сила в един последващ момент - на 06.03.2010г. Както вече се посочи Устройствения правилник, основание на длъжностното разписание от 05.03.2010г. и в самата заповед, е приет с Постановление № 9/ 28.01.2010 г. на Министерски съвет, като в §3 от заключителните му разпоредби е отложено влизането му в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник", което пък е станало на 05.02.2010г. Съгласно разпоредбата на чл.5 ал.5 от Конституцията на Република Б всички нормативни актове се публикуват и влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок. Съгласно чл.41, ал.3 и ал.4 от Закона за нормативните актове (ЗНА) когато нормативният акт влиза в сила в определен срок след деня на неговото обнародване (каквото е случаят) денят на обнародването не се брои в този срок и срокът изтича в 24 часа на последния ден. Следователно, като се съобразят цитираните правила за влизането в сила на нормативните актове и правилото на чл.60, ал.3 на ГПК за броенето на сроковете в месеци, в случая определеният срок, след който влиза в сила обсъденият устройствен правилник и утвърдената с него нова численост на ДА „А.” е изтекъл на 05.03.2010г. в 24 часа и правилникът и новата численост на персонала на Агенцията, дадена в Приложението към чл.5, ал.2, са в сила от 06.03.2010. Към 05.03.2010г. все още е в сила Устройственият правилник на ДА „А.” приет с ПМС № 246 от 10.10.2007 г., обн., ДВ, бр. 84 от 19.10.2007г., чиято численост обосновава длъжностното разписание от 01.01.2010г. и който не предвижда промяна в структурата и числеността на персонала, такава каквато отразява разписанието от 05.03.2010г., базирано на невлязъл в сила нормативен акт. Следователно нито към датата на издаване на заповедта, нито към датата, на която е определено да прояви действие заповедта, е налице основанието, посочено в самата заповед – съответното Приложение към Устройствения правилник на ДА „А.”, което да определя нова численост, структура и съответно да е основание за длъжностното разписание на Агенцията от 05.03.2010г. Органът по назначаването е приложил един непородил все още своите правни последици акт, обосновал е с него, преди той да влезе в сила, длъжностно разписание, предвиждащо съкращения и така е разпоредил с обжалваната заповед прекратяване на правоотношението с жалбоподателката в противоречие с материалния закон – без към посочения момент на прекратяването да е налице фактическото основание за прилагане на посочената като правно основание на заповедта норма на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл.

В този смисъл по сходен казус решение № 10008/19.07.2010г. по адм.дело № 16578/2009г. на ВАС Пето отделение, оставено в сила с решение № 14694/02.12.2010г. по адм.дело №10954/2010г. на ВАС-Петчленен състав-II колегия.

С оглед всичко изложено, съдът намира, че издадената от П. на ДА „А.” заповед № 184/25.02.2010г. е незаконосъобразен административен акт, издаден в противоречие с материалноправни разпоредби, оспорването срещу който е основателно и следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора и направеното в съдебно заседание от процесуалния представител на оспорващия искане, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът следва да осъди ответника да му възстанови от бюджета си направените по делото разноски – възнаграждение за адвокат и разноски за изготвяне на експертно заключение в размер на 170 лв. От представения по делото (л.228) договор за правна защита и съдействие № 00081735 от 20.08.2010г. се установява, че между жалбоподателката и представляващият я адвокат е договорено възнаграждение в размер на 250 лв. и е отразено, че сумата е внесена в брой. Поради това съдът следва да осъди ответника да заплати на жалбоподателката сумата от 420 лв., общо разноски сторени от жалбоподателката по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. В. Ч., ЕГН *, от Г.Р., У.”Т.” № 8, Б.”Ш.”, В.Г, .2 **заповед № 184/25.02.2010г. на П. на Д. А. „А.”**, с която на основание чл. 106, ал. 1, т.2 от ЗДСл. е прекратено служебното й правоотношение на длъжността „директор“ с ранг I младши на Териториален държавен архив – Р., в Главна дирекция „Управление на архивните дейности“ при ДА „А.“.

ОСЪЖДА П. на Д. А. „А.” **да възстанови на А. В. Ч., ЕГН *, от Г.Р., У.”Т.” № 8, Б.Ш., В.Г, .2, сумата от 420 лв.** (четиристотин и двадесет лева), представляваща направени от нея по делото разноски - възнаграждение за адвокат и разноски за експертно заключение, от бюджета на Д. А. „А.”.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република Б в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: